

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Popazoglo Mihail, Popazoglo Ivan, SNC „Popazoglo”, prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii,

în cauza civilă la cererea înaintată de Popazoglo Mihail împotriva SRL „Cișmitrans”, intervenient accesoriu SNC „Popazoglo” și Popazoglo Ion cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 14 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Popazoglo Mihail, prin intermediul avocatului Dandeuș Veaceslav, și menținută hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 29 ianuarie 2018, reclamantul Popazoglo Mihail a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui SRL „Cișmitrans”, intervenient accesoriu SNC „Popazoglo” și Popazoglo Ion, solicitând încasarea datoriei în mărime de 65 368 lei de la SRL „Cișmitrans” și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea pretențiilor sale Popazoglo Mihail a indicat că, în perioada 01 noiembrie 2016 – 09 februarie 2017, fiind proprietar al mijloacelor de transport cu numerele de înregistrare XXXX și XXXX, a transmis aceste mijloace de transport în arendă către SRL „Cișmitrans”. Astfel, în baza unor acte încheiate la Secția de Examinare și Evidență a Transportului din Vulcănești, SRL „Cișmitrans” a primit pașapoartele tehnice pentru aceste mijloace de transport cu mențiunea „uzufructuar”. Respectiv, SRL „Cișmitrans”, în baza licenței seria A MMII nr.048797, în perioada noiembrie 2016 - februarie 2017, a desfășurat activitate de transportare a pasagerilor și bagajelor pe ruta „Tiraspol-Etulia”. În funcția de șofer pe această rută, în perioada 01 noiembrie 2016 – 09 februarie 2017, a fost angajat Popazoglo Ion, tatăl lui Popazoglo Mihail.

Astfel, cheltuielile necesare pentru procurarea motorinei, asigurarea activității rutei, s-au efectuat din contul proprietarului mijloacelor de transport – Popazoglo Mihail și a tatălui său – Popazoglo Ion, care era șofer pe această rută, în așa mod acumulându-se o datorie pe care SRL „Cișmitrans” nu a stins-o.

Potrivit reclamantului, mărimea totală a datoriei constituie 65 368 lei și constă din 97364 lei, adică calculul pentru fiecare zi lucrată în acea perioadă, km parcurși, prețul mediu de piață a combustibilului, minus suma de bani încasată de șofer din contul biletelor vândute, ce constituie 31996 lei. Reclamantul a indicat că a efectuat acest calcul în baza datelor pe care le deține ÎS „Gările și Stațiile Auto”, pe care le-a solicitat de la ultima, însă i-a fost refuzată acordarea informației pe motivul că constituie secret comercial. Totodată, reclamantul a înaintat o cerere prealabilă către pârât la 13 octombrie 2017, însă până la momentul adresării în instanța de judecată nu a primit un răspuns.

Prin hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost respinsă cererea de apel depusă de Popazoglo Mihail, prin intermediul avocatului Dandeu Veaceslav, și menținută hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, ținând cont de faptul că reclamantul nu a prezentat niciun contract de locațiune sau arendă potrivit căruia să fie stabilite niște obligații de plată, și nu au fost probate faptele menționate de reclamant în cererea de chemare în judecată privind existența datoriei de 65 368 lei din partea SRL „Cișmitrans”, instanța de fond corect a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Popazoglo Mihail.

La 26 noiembrie 2020, a fost înregistrată o cerere de recurs formulată în limba rusă și semnată de Popazoglo Mihail, Popazoglo Ivan, SNC “Popazoglo”, prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii, iar la 03 decembrie 2020 aceeași cerere a fost depusă în limba de stat.

În motivarea recursului s-a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 11 iulie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Popazoglo Mihail, Popazoglo Ivan, SNC “Popazoglo”, prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 14 octombrie 2020 și expediată participanților la proces la 10 noiembrie 2020 (f.d. 204, vol. I), însă la materialele cauzei nu există înregistrări care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurenți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 14 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul a fost

înregistrat la 26 noiembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces.

În conformitate cu art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege.

Reieșind din normele citate, Completul de judecată conchide că Popazoglo Ivan și SNC "Popazoglo", prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii, nu au fost în drept să semneze cererea de recurs, în situația în care nu au folosit calea apelului. Din aceste considerente, recursul înaintat de Popazoglo Ivan și SNC "Popazoglo", prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii, urmează a fi considerat inadmisibil din motivele expuse supra. Respectiv, în ceea ce urmează, instanța de recurs se va expune în privința temeiurilor de admisibilitate a recursului declarat de Popazoglo Mihail.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Popazoglo Mihail.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Popazoglo Mihail, Popazoglo Ivan, SNC “Popazoglo”, prin intermediul reprezentantului Cîssa Dmitrii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru